

mierzonej wystawie lub targach właściwego ministra (art. 1),

- c) do wystaw względnie targów, urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców wyłącznie celem reklamy lub sprzedaży towarów własnych lub należących do ich mocodawców,
- d) do wystaw prac, urządzanych przez szkoły, kursy rzemieślnicze i przemysłowe oraz analogiczne instytucje,
- e) do spędów i pokazów zwierząt domowych.

Art. 5. Kto urządza wystawy lub targi gospodarcze wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia lub przepisom na jego podstawie wydanym, ulegnie karze grzywny od 100 zł. do 10.000 zł.

Do orzekania powołane są sądy powiatowe (po-koju).

Art. 6. Niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej, właściwa powiatowa władza administracji ogólnej obowiązana jest nie dopuścić do otwarcia wystawy lub targów gospodarczych lub zamknąć już otwarte, o ile wystawa lub targi zostały urządzone wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia lub przepisom na jego podstawie wydanym.

Art. 7. Szczegółowe przepisy, dotyczące trybu wnoszenia podań, warunków, jakie winni wypełnić organizatorowie wystaw i targów gospodarczych, oraz trybu nadawania odznaczeń, ustali rozporządzenie wykonawcze, które wydadzą Ministrowie Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 8. 1) Osobom fizycznym lub prawnym, którym na podstawie koncesji lub upoważnienia rządowego będzie przysługiwało w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prawo urządzania targów i wystaw, będą wydane nowe zezwolenia w myśl art. 1 niniejszego rozporządzenia, jeżeli do dnia 31 grudnia 1927 r. wniosą udokumentowane podania.

2) Od obowiązku uzyskania nowego zezwolenia jako też wnoszenia podania, przewidzianego w poprzednim ustępie, zwolnione są osoby, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia uzyskały prawo odbycia wystaw lub targów gospodarczych w czasie do dnia 31 grudnia 1927 r.

3) Zezwolenia, przewidziane w art. 1 niniejszego rozporządzenia, nie będą wymagane na urządzenie wystaw lub targów gospodarczych, które odbędą się w czasie do dnia 31 grudnia 1927 r., a to w tych wypadkach, w których w myśl dotychczasowych przepisów nie istniał obowiązek uzyskania koncesji lub zezwolenia.

Art. 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości, każdemu we właściwym zakresie działania.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1927 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Na obszarze województwa śląskiego rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z chwilą ogłoszenia zgody na nie Sejmu Śląskiego, nie wcześniej jednak, niż w terminie, określonym w poprzednim ustępie.

Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy prawne z niem sprzeczne.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

885.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 listopada 1927 r.

o popieraniu naftowego ruchu wiertniczego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przedsiębiorstwom naftowym, które w ciągu 10 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia podejmą się wierceń poszukiwawczych, przyznaje się następujące ulgi:

1) zwolnienie przez okres czasu, oznaczony w ustępie pierwszym tego artykułu, od wszelkich bezpośrednich podatków państwowych — kapitałowych, inwestowanych w wiercenia poszukiwawcze;

2) zwolnienie na lat 10, licząc od daty uzyskania pierwszej produkcji:

- a) od wszelkich podatków państwowych i samorządowych dodatków do nich — przychodów, względnie dochodu, z produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego, uzyskanej z otworu wiertniczego poszukiwawczego oraz z następnych otworów wiertniczych, założonych w obrębie koła o promieniu 500 metrów od odkrywczego otworu poszukiwawczego, na tere-

nie kopalni, obejmującej ten odkrywczy otwór poszukiwawczy,

b) od komunalnego podatku od kopalń — ropy naftowej, uzyskanej z określonych pod a) otworów;

3) zwolnienie od zakazu wywozu ropy w okresie 10-letnim od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia 50% produkcji ropy, uzyskanej z otworów wiertniczych w punkcie 2)—a) określonych.

Art. 2. Za wiercenia poszukiwawcze uznaje się:

a) wiercenia oddalone co najmniej 2 kilometry od otworów wiertniczych produkujących ropę lub

b) wiercenia w mniejszym oddaleniu, które właściwy wyższy urząd górniczy uzna za poszukiwawcze z powodu szukania nowych horyzontów ropnych lub z innych powodów natury geologicznej.

Art. 3. Wymienione w art. 1 ulgi będą miały zastosowanie również do rozpoczętych, a nieukończonych jeszcze wierceń, o ile te wiercenia odpowiadają warunkom art. 2 i na prośbę zainteresowanych zostaną uznane przez właściwy wyższy urząd górniczy za wiercenia poszukiwawcze. Prośbę należy wnieść w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do właściwego okręgowego urzędu górniczego.

Należności skarbowe i samorządowe, wpłacone względnie płatne przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie ulegają zwrotowi względnie umorzeniu.

Art. 4. Ulgi, wymienione w art. 1 i 3, w razie zmiany w osobie uprawnionego, zaszczej w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przysługują również następcy prawnemu.

Art. 5. Pisma, stwierdzające umowę o zawiązanie spółki lub o wniesienie nieruchomości albo prawa do ciał kopalnych do spółki — przy jej zawiązaniu — tytułem wkładu rzeczowego, są wolne od opłat, przewidzianych w art. 102, 105, 106 i 109 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570), jeżeli zostaną sporządzone w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a spółka ma na celu prowadzenie kopalni naftowych i rozpocznie faktycznie prace wiertnicze najpóźniej w ciągu lat 2 od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki. Do chwili spełnienia tego warunku obowiązek uiszczenia wymienionych opłat stemplowych pozostaje w zawieszeniu; Minister Skarbu wyda przepisy, dotyczące się utrzymywania tych przypadków w ewidencji oraz sposobu uiszczenia opłat w razie niespełnienia warunków.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do zwalniania na terenach państwowych produkcji otworów, wymienionych w artykułach 1 i 2, od obciążeń t. zw. udziałami brutto.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

886.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 listopada 1927 r.

o radcach do spraw handlu zagranicznego Polski.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu ustanawia się radców do spraw handlu zagranicznego Polski.

Art. 2. Zadaniem radców do spraw handlu zagranicznego jest informowanie Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawach handlowo-przemysłowych oraz współdziałanie przy organizowaniu wzajemnej wymiany handlowej pomiędzy Polską a zagranicą.

Ponadto radcowie do spraw handlu zagranicznego, osiadli zagranicą, informują polskich przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych oraz radców handlowych o wszystkich kwestjach, dotyczących przemysłu, handlu i finansów danego kraju, które mogą interesować sfery gospodarcze polskie i przyczynić się do znalezienia korzystnych źródeł surowców i rynków zbytu dla wytwórczości polskiej.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagra-